

8 Απριλίου 2017

Όταν οι πόλεις προτείνουν συμμετοχή

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#) / [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Οθωμανική μουσική θα ακουστεί στον Πύργο των Αέρηδων, μία από τις ιδέες του Δικτύου Οργανώσεων και Πολιτών για ένα Βιώσιμο Ιστορικό Κέντρο και της Ελληνικής Εταιρείας Περιβάλλοντος και Πολιτισμού.

Για έναν μήνα, από τον Ιούνιο έως και τον Ιούλιο, η Αθήνα και ο Πειραιάς θα πλημμυρίσουν από δράσεις στις πιο απρόβλεπτες γωνιές της πόλης. Από τον λόφο του Λυκαβηττού, όπου θα δούμε την Αθήνα στο φως της ανατολής, τον Εθνικό Κήπο, τον Πύργο των Αέρηδων, το Αστεροσκοπείο, μέχρι το παλιό ατμοηλεκτρικό εργοστάσιο της ΔΕΗ στο Νέο Φάληρο. Κι από κει σε ένα κάλεσμα εξωστρέφειας αναλαμβάνει ο Πειραιάς. Από το Δημοτικό Θέατρο, τις πλατείες, τις στάσεις, τα σπίτια κάποιων πολιτών έως τις ταβέρνες του Κορυδαλλού που έχουν ίχνη από ρεμπέτες, την πλαζ Βοτσαλάκια, την περιοχή των ναυπηγείων στο Πέραμα, το παλιό Ελαιουργείο της Ελευσίνας, το εργοστάσιο λιπασμάτων της Δραπετσώνας.

Ηθοποιοί, σκηνοθέτες, εικαστικοί, μουσικοί, ιστορικοί, συγγραφείς, εθελοντές, στήνουν δράσεις, περφόρμανς, ποιητικές διαδρομές, δρώμενα που στηρίζονται σε ιστορίες και ντοκουμέντα ζητώντας τη συμμετοχή του κοινού, θίγοντας ζητήματα που καίνε: από την ανεργία, τον έρωτα έως τη διαφορετικότητα.

Το «Ανοιγμα στην πόλη» είναι από τις πιο ενδιαφέρουσες προτάσεις του φετινού Φεστιβάλ Αθηνών και του διευθυντή του Βαγγέλη Θεοδωρόπουλου που υλοποιείται με την υποστήριξη του Athens Culture Net, του Δήμου Αθηναίων και τη σύμπραξη του Δημοτικού Θεάτρου Πειραιά. Εμπιστεύεται νέους δημιουργούς, τους δίνει εργασία σε μια εποχή που η ανεργία έχει πλήξει τον χώρο του θεάτρου, ξεστρατίζει από τον συμβατικό τρόπο θέασης, απλώνεται σε δύσκολες γειτονιές,

τρυπώνει σε σπίτια και σε διαδρομές λεωφορείων.

Η περιήγηση στον Εθνικό Κήπο που σχεδίασε ο Θοδωρής Γκόνης από τις 20 έως τις 25 Ιουνίου «Εκεί όπου η ζωή ησυχάζει χωρίς να ησυχάζει ποτέ». «Με ενδιέφεραν οι ποιητές του Εθνικού Κήπου, αλλά περπατώντας δίπλα τους “έπεσα” πάνω στη Βασίλισσα Αμαλία, ένα πρόσωπο στο οποίο οφείλουμε τον κήπο. Η δράση διαρκεί μιάμιση ώρα με ξεναγούς ηθοποιούς (Ελένη Κοκκίδου, Χρήστος Χατζηπαναγιώτης κ.ά.), με μουσικούς αλλά και αιφνιδιασμούς».

Όσοι ακολουθήσουν τη διαδρομή θα μάθουν για τους Καποδίστρια, Σαμάρα, Ιωάννη-Γαβριήλ Εϋνάρδο, Σολωμό, Ζαν Μορεάς, αλλά «και για τη συνήθεια του Οθωνα να διορθώνει τα ορθογραφικά και συντακτικά λάθη, το ημερολόγιο της Αμαλίας, την αγάπη του βασιλιά Γεωργίου Α΄ για τα λουλούδια και τα παρτέρια. Ομως, ο κήπος πάντα κρύβει έναν λύκο», λέει στην «Κ» ο σκηνοθέτης και στιχουργός.

Ο Γιώργος Σαχίνης με την ομάδα «Όχι παίζουμε» φλέρταρε με το θέατρο έξω από τους συμβατικούς χώρους από το 2004. Τα τελευταία χρόνια μας ξεβόλεψε με την performance για το Δρογούτι, παρακινώντας μας να ανακαλύψουμε τη γειτονιά. Το UrbanDig Project μας δείχνει με άλλη ματιά κτίρια και γωνιές της πόλης. Καλλιτέχνες, αρχιτέκτονες, πολεοδόμοι, θεατρολόγοι, μέλη της ομάδας εδώ και καιρό «ανασκάπτουν» την Ομόνοια φέρνοντας στο φως ιστορίες, τραγούδια, εικόνες.

Αυτά θα μάθουμε στην περιπατητική παράσταση Στάση Ομόνοια. Θα δούμε επίσης την Γκίγκη Αργυροπούλου και την κολεκτίβα Mkultra σε ένα εργαστήριο κριτικής επαναπροσέγγισης της πόλης, την Άννα Τζάκου και τη Γεωπονητική στην περφόρμανς 227* που μας καλεί από τις 6 το πρωί στον Λυκαβηττό, την ιδέα του Δικτύου Οργανώσεων και Πολιτών για ένα Βιώσιμο Ιστορικό Κέντρο και της Ελληνικής Εταιρείας Περιβάλλοντος και Πολιτισμού. Τι προτείνουν; Καραγκιόζη στο Μνημείο του Λυσικράτη, οθωμανική μουσική στον Πύργο των Αέρηδων, μαθήματα αρχαίας ελληνικής γαστρονομίας κ.ά. Είναι όμως και η ποιητική ματιά στο Μικρό Χρηματιστήριο Αθηνών της bijoux de kant του Γιάννη Σκουρλέτη, οι συνδυασμοί της Χριστίνας Μαξούρη στην Αγγλικανική Εκκλησία, όπου ενώνει ρεμπέτικους δρόμους και μπαρόκ μονοπάτια, κι άλλα πολλά.

Στον Πειραιά αναλαμβάνει ο σκηνοθέτης και διευθυντής του Δημοτικού Θεάτρου Νίκος Διαμαντής. «Όλα ξεκίνησαν από το “Μουσείο ανθρώπινης συμπεριφοράς” και το θέατρο Σημείο, συνεχίστηκε στον Πειραιά με το πρόγραμμα “Γεφυρώνοντας τις διαφορετικότητες” που προέκυψε από την ανάγκη να ξεφύγουμε από το στενό πλαίσιο του συνεχούς βανδαλισμού των ιδεών και να προχωρήσουμε σε ένα πλαίσιο συνεργασίας φορέων με αντίθετες απόψεις», λέει στην «Κ». «Τώρα η ιδέα

αποκρυσταλλώνεται μέσα από πέντε διαφορετικούς άξονες: ταξικός, σεξουαλικός, προσφυγικός, θρησκευτικός και διαχείριση της πόλης».

Σχεδιάζει με τους συνεργάτες του τον χάρτη του Πειραιά αλλιώς. Στις ταβέρνες (του Ρούκουνα, του Μπαρμπα-Δήμου στον Κορυδαλλό και του Δεβαΐζη στον Αγιο Διονύσιο στο Λιμάνι), θα παρουσιαστεί από την Ανθή Γουρουντή σε συνεργασία με τον Τσημάρια Τζανάτο η ιστορία του Κώστα Νούρου, φωνή που σφράγισε μοναδικά και ανατρεπτικά το ρεμπέτικο. Στις στάσεις των λεωφορείων άλλες αλήθειες. Όσες κατέγραψαν δύο διαφορετικής ιδιοσυγκρασίας συγγραφείς, ο Γιάννης Χρυσούλης από το Χαλάνδρι και ο Χρήστος Οικονόμου από τη Νίκαια, οι οποίοι ανέλαβαν να γράψουν για χαμένους ανθρώπους και ζώα στην πόλη.

Σε άλλη δράση θα δούμε το ερωτικό πρόσωπο της πόλης αλλά και Πειραιώτες να ανοίγουν τα σπίτια τους για να ακουστούν. Η Μάνια Παπαδημητρίου θα παίξει στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά, ο Κωνσταντίνος Μίχος σκηνοθετεί την «Ιφιγένεια εν Αυλίδι» στη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη Περάματος, αλλού θα μάθουμε για την Τρούμπα αλλά και τις αγωνίες των προσφύγων, παλιών και νέων. Ωραίες ιδέες, πρωτότυποι σχεδιασμοί αρκεί το κοινό να τις αγκαλιάσει, να δώσει χρόνο από την καθημερινότητά του. «Ο κόσμος διψάει για το ανθρώπινο πρόσωπο, εκεί που νιώθει ότι δεν τον κοροϊδεύουν» απαντά ο Νίκος Διαμαντής. Θα το δούμε στην πράξη.

Πηγή: kathimerini.gr